

خلاصہ قانون مالیات بر سوداگری و سفته بازی و هدف تصویب آن

قانون مالیات بر سوداگری و سفته بازی (مالیات بر عایدی سرمایہ) با هدف کنترل معاملات کوتاه مدت و سوداگرانہ در بازار دارایی ہایی مانند مسکن، خودرو، طلا، ارز و رمزارز تصویب شدہ است. در سال ہای اخیر بخش زیادی از نقدینگی بہ جای ورود بہ تولید، وارد خرید و فروش ہای سریع و نوسان گیری شدہ کہ باعث افزایش قیمت ہا، شکل گیری حباب و کاهش قدرت خرید مصرف کنندگان واقعی شدہ است.

در این قانون، معیار اصلی شمول مالیات، مدت نگہداری دارایی است. ہرچہ فاصلہ خرید تا فروش کوتاہ تر باشد، نرخ مالیات بالاتر خواہد بود. بنابراین معاملات کوتاہ مدت با هدف کسب سود قیمتی، مشمول مالیات سنگین تر می شوند و نگہداری بلند مدت با نرخ پایین تر یا معافیت ہمراہ است.

نرخ مالیات بہ صورت پلکانی تعیین می شود و می تواند در نگہداری کمتر از یک سال تا حدود ۴۰ درصد عایدی برسد. عایدی نیز از تفاوت قیمت فروش و قیمت خرید بہ دست می آید.

برخی موارد مانند اولین واحد مسکونی خانوار، یک خودروی مصرفی، دارایی ہای ارثی و انتقال ہای غیر تجاری در چارچوب آیین نامہ ہا می توانند مشمول معافیت یا تخفیف باشند.

اجرای این قانون نیازمند ثبت شفاف معاملات، سامانہ ہای اطلاعاتی یکپارچہ و ہمکاری نہادہایی مانند سازمان امور مالیاتی، ثبت اسناد و شبکہ بانکی است.

آثار مورد انتظار قانون شامل کاهش سفته‌بازی، هدایت سرمایه به سمت تولید، افزایش شفافیت اقتصادی و کنترل نوسانات قیمتی است. در مقابل، چالش‌هایی مانند نیاز به زیرساخت قوی، احتمال دور زدن قانون و افزایش بار اجرایی نیز مطرح می‌شود.

در مجموع، هدف اصلی این قانون کاهش فعالیت‌های غیرمولد، ایجاد ثبات در بازار دارایی‌ها و تقویت عدالت مالیاتی است.

www.moshaverfahim.com